

DEMÉNY PÉTER versei

Sarok

Szép vagy, nekem vagy, nem tudod,
hogy én olykor magamban lapulok,
egy sarokban összekucorodom,
és magamat magamnak sem adom,

csak ülök ott, és szorítom a szám,
sorra levetem minden ruhám,
ott maradok pőrén, sebezhetőn,
nem menekülök önmagam elől.

Esti ég

Versemben kereslek, nem vagy ott,
csak homály, ingovány, törött arcú hold,
csak minden, ami lehetnél nekem,
amivé továbbír a szerelem –

hát mégis itt vagy, látom a fejed,
hajad rajzol furcsa metszeteket,
ahogy száll és száll az esti égen,
az élet szép, szörnyű véletlenében.